

Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XII. Ipsemet ordo locorum Theologicorum, illumque sequendi
necessitas, ostendit, in Theologicis, etiam incertis ac inevidentibus, plus
sanctorum Doctorum authoritati deferendum, quàm visæ cuique ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

CAPUT XII.

Ipsemet ordo locorum Theologicorum, illumque sequendi necessitas, ostendit, in Theologicis, etiam incertis ac inevidentibus, plus sanctorum Doctorum auctoritati deferendum, quam visa cuique rationi.

103 **L**ocorum Theologicorum ordinem id ostendere, probatur: ut enim Prol. l. c. 4. n. 29. vidimus ex Melchiore Cano, „ tamen in „ reliquis disciplinis omnibus primum locum ratio tenet, postremum auctoritas; at Theologia tamen una est, in qua non tam rationis in disputando, quam auctoritatis momenta quærenda sunt, „ prout optima ratione laudatus Author ibidem comprobavit, confirmatque locorum Theologicorum ordo, communi omnium sensu receptus, quem idem Author l. 1. de locis c. 3. numero denario exhibet, quorum septem priores sunt auctoritates, 1. Verbi divini. 2. Traditio Christi & Apostolorum. 3. Ecclesiæ Catholicæ. 4. Conciliorum, præsertim Generalium. 5. Summorum Pontificum. 6. Sanctorum Patrum. 7. Theologorum & Jurisconsultorum. Octavus locus est ratio naturalis. Nonus est auctoritas Philosophorum. Decimus, auctoritas humanæ historiæ. His sic enumeratis, laudatus Author concludit sic: „ Sunt itaque hi „ decem loci, in quibus argumenta omnia Theologica delitescunt; eo scilicet discrimine, ut quæ ex 7. prioribus locis eliciuntur, propria ferè ea sint hujus Facultatis. Quæ verò ex tribus posterioribus, adscripticia. „ Atqui propria priora sunt adscripticia. Prior ergo locus deferendus Sanctorum auctoritati, posterior humanæ rationi, sicque hæc illi postponenda.

104 Nec minùs efficaciter id ipsum ostendit necessitas sequendi ordinem locorum Theologicorum. Cùm enim ex una parte maximè arduum sit, verum à falso discernere in scholis, ubi omnia plena sunt dissensionibus, contentionibus, rixis & tricis, & ubi, teste D. Clemente initio recognitionum, *non tam qui veram partem defendit, quam qui acris subtilisque disputat, vincere solet, sententiaque ac definitiones rerum, non pro natura sua & veritate causarum, sed pro ingenii defendentium, falsa imaginantur aut vera;* ex altera verò parte, tot inter tracas, ac sine fine certamina, necessariae sint regulæ, seu principia discernenda veritatis inter tot & tantas dissensiones latentis, sine quibus haud minùs impossibile est veritatem scientialiter invenire, quam scientiam & artem quamlibet sine regulis & principiis scientiæ & artis adipisci. Denique cùm inverso ordine regularum, regulæ jam non sint regulæ (ut enim regulæ sint, esse debent ordinatæ) necessariò servandus est inter regulas ordo; ille maximè, quem providentia divina præstituit (cùm ad veritatem à falsitate tutò discernendam divino opus sit magisterio; quo destituuntur qui

negligunt vel invertunt ordinem præscriptum à Deo.) Igitur possibile non est Theologicam veritatem scientialiter invenire, sapientiamque adipisci, non servato locorum Theologicorum ordine. Utpote quorum alia ex aliis dependent, alia aliis subordinantur. Cætera namque principia subordinantur primo, quod est divini verbi auctoritas. Auctoritas quoque sanctorum Doctorum subordinatur auctoritati Ecclesiæ. Et quia Theologia ex præmissis innititur unicè, vel potissimum, doctrinæ revelatæ, cujus fideles depositarii sunt SS. Patres, ad hoc divinitus impleti spiritu sapientiæ: hinc est quòd sicut Philosophia Theologiæ, in ordine ad veritates Theologicas subordinatur; sic & ratio naturalis (propria Philosophiæ) auctoritati, tum Scripturæ, tum Ecclesiæ, tum SS. Patrum, quæ propria est Theologiæ. Maximè cùm ordo à divina providentia præscriptus ad sapientiam Theologicam acquirendam, exigat minùs sapientes in ea instrui per sapientiores, & maximè per SS. Doctores, sicut inferiores Angelos per superiores, ut supra vidimus, eorumque proinde auctoritatem præferri privatæ cuiusque rationi. Unde & Theologi omnes, qui de locis Theologicis scripserunt, priorem locum tribuunt sanctorum Doctorum auctoritati, quam humanæ rationi.

CAPUT XIII.

Duplex replicæ solvitur, & utriusque solutione amplius ostenditur, rationem rectam non permittere humili, modesto, prudentique Christiano, in materia (præsertim Theologica) incerta & inevidenti, plus deferre rationi sibi visa, quam communi Sapientiorum, & maximè sanctorum Patrum doctrinæ.

AT (inquiunt humanæ rationis supra SS. 103 ADD. auctoritatem exaltatores) quamvis SS. Doctores Majoresque nostri, nobis absolute fuerint sapientiores, equidem homines fuerunt; adeoque potuerunt in aliquo decipi, sive aliquid minùs sapienter tradere: cùm in sola Apostolica Sede, atque in Ecclesiâ universali auctoritas infallibilis resideat. At (inquam ego) quicumque tu es, qui ista dicis, & ipse homo es, immò in comparatione ipsorum, homuncio; in comparatione Gigantum illorum, nanus; in comparatione Aquilarum illarum, noctua & vespertilio. Si ergo potuerunt illi decipi, quia homines; multo magis tu, longè minori lumine sapientiæque perusus, majorique proinde deceptionis & erroris periculo obnoxius. In particulari ergo casu (ubi veritas in contrarium manifestè non affulget, sive per experientiam, Majoribus incognitam, sive per Ecclesiæ definitionem noviter factam, &c. quod rarissimum profectò est) si sobriè sapis, præsumere debes potius te decipi, quàm ipsos, prudenterque timere, ne vanæ rationis imagine deludaris, dum male suadant rationem tuam, tantorum Virorum